

Ὁ Ἀχιλλεύς Βελένδζας ἀπολογούμενος. Δὲν ἔχω οὐδεμίαν εἰδήσιν, κύριε Πρόεδρε, διὰ τὸ γραμματόσημο τὸ κάλπικο. Ὅσα εἶπα εἰς τὸν Σοφιστὴν (ἐννοεῖ τὸν ἐν Χαλκιδίᾳ ἀνακριτὴν) εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ μόνη ἡ ἀλήθεια.

Πρόεδρος. Διατί δὲν εἶπατε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πρώτῃν σας κατάθεσιν;

Ἀχιλλεύς. Πρῶτον δὲν εἶχα ὀρκισθῆ· δεύτερον ἐνόμιζα ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ μου τὰ ἔδωκεν ὁ Καϊμάκης.

Πρόεδρος. Ὁ ἀνακριτὴς σὰς εἶπε ὅτι εἶναι πλαστά.

Ἀχιλλεύς. Ὅχι δὲν μοῦ εἶπε τίποτε.

Πρόεδρος. Ἡθελήσατε νὰ προφυλάξητε τὸν Καϊμάκην.

Βελένδζας. Ὡς οἰκογενειάρχην τὸν ἐλυπήθην. Ἄν τ' ἀγόραζα εἰς τὴν Σύραν δὲν εἶχα ἀνάγκη νὰ τὰ στείλω. Ἀγόρασαν κ' ἄλλοι, ἀλλὰ δὲν ἦλθαν κατηγορούμενοι αὐτοί· ἀλλὰ δὲν πειράζει. Αὐτοὶ μάλιστα τ' ἀγόραζαν γιὰ ὄφελος.

Θρασύβουλος Βελένδζας. Παρεπέμφθη, διότι εἶναι ἀδελφὸς δικός μου.

Ἀχιλλεύς Βελένδζας. Σώπαινε, δὲν εἶναι ἀνάγκη.

Πρόεδρος. Καθῆστε· ἄς ἔλθῃ ὁ Ἡλίας Καϊμάκης.

*
*

Προσέρχεται ὁ πρῶν ταμίας Χαλκίδος. Εἰς τὴν τυπικὴν τοῦ Προέδρου ἐρώτησιν· τί ἀπολογεῖσθαι, ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν ἐπίσης τυπικὴν ὁλὼν τῶν συγκατηγορουμένων του ἀπάντησιν· Οὐδεμίαν ἔχω γνῶσιν. Ἀφοῦ διηγεῖται τὴν σκηνὴν τῆς κατὰ Γραφεῖόν του ἐρεύνης τοῦ Εἰσαγγελέως Γονατᾶ, λέγει ὅτι ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι κατσεχέθησαν κιβδηλὰ γραμματόσημα ἐνθυμήθη τῆς ὁμιλίας ἣν μοῦ ἔκαμεν ὁ Θρασύβουλος Βελένδζας περὶ ἀγοραπωλησίας γραμματοσήμου. — Τί γραμματόσημον τοῦ εἶπον; — Εἰκοσάλεπτον. — Δὲν δύναμαι, τῷ ἀπήντησα, διότι τὸ ὑπουργεῖον μοῦ στέλλει δεκάλεπτον. Ἄν μάθετε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον στέλλει, τότε σὰς εὐκολύνω, ἂν καὶ ἀντιβαῖνῃ εἰς τὸ καθικόν μου. Εἰς τὰς 26 Ἀπριλίου ἔλαβον ἐπιστολὴν τοῦ Βελένδζα. Ὁ ἀνιψιὸς του δὲν μοῦ ἔφερε γραμματόσημον· περὶ τὸ ἑσπέρας μόνον μοῦ ἔφερε τὴν ἐπιστολὴν, καθ' ἣν στιγμὴν ἔδωκα γράμματα εἰς ἕνα ὑπολογιστὴν.

Εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις ἂν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀχιλλέα Βελένδζαν γραμματόσημον τῶν εἰκοσι λεπτῶν, ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὸς δὲν εἶχε γνῶσιν κιβδηλοῦ γραμματοσήμου· ὅτι οὔτε ὁ Ἀχιλλεύς ἔχει ἀποδείξιν τινα ὅτι τοῦδωκεν, οὔτε αὐτὸς δύναται νὰ ἀνταποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Τὸ πρᾶγμα βλέπετε διὰ τὸν κ. Καϊμάκην, πρῶν ἐμπόρον, εἶναι ἀπλούστατον· εἶναι καθαρὸν ζήτημα ἀποδείξεων· καὶ ἅμα δὲν ὑπάρχωσι τοιαῦται, τὰ λόγια εἶναι περὶ τὰ.

Πρόεδρος. Ἐπωλήσατε γραμματόσημον τῶν Εἰκοσι λεπτῶν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν Ἐπιστάτην Ἀγίας Ἀννης;

Καϊμάκης. Αὐτὸ εἶναι ἔτι παραδοξώτερον.

Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος περὶ τοῦ γραμματοσήμου τοῦ κατασχεθέντος εἰς τὸν Διναρᾶν, εἰπόντα ὅτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ Καϊμάκη, εἰπόντα ὅτι τὸ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Καϊμάκη.

Καϊμάκης Ὅταν μοὶ εἶπε, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὅτι εὗρεθῃ εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ μου γραμματόσημον, λέγω· ἀδύνατον. Τότε ἐξέφρασα τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐνδεχόμενον ὅταν ἔστειλεν ὁ Βελένδζας τὴν ραπτομηχανὴν καὶ τὴν βαλίτζαν του εἰς τὸ γραφεῖον, νὰ ἀνοίξῃ ὁ υἱός μου τὴν βαλίτζαν καὶ νὰ πῇρε τὸ φύλλον τοῦ γραμματοσήμου.

Ἀλλὰ τὴν ὑπόνοιαν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν πολὺ καθαρὰ ὅτε ἀνεκρίνετο, διηρμήνευσεν ὁ κ. Καϊμάκης, τίς οἶδεν εἰς ποίαν στρατηγικὴν τῶν κυρίων συνηγόρων ὑποχωρῶν, ὁ κατηγορούμενος διαφιλονικεῖ τώρα ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου λέγων, πῶς ἦτο δυνατόν κλεμμένη κόλλα γραμματοσήμου νὰ τὴν ἔφερε ἀτσάκιστη ὁ υἱός μου εἰς Ἀθήνας; καὶ ὁ Γρηγοράκης κατέθεσεν ὅτι ἡ κόλλα τοῦ γραμματοσήμου ἦτο ἀτσάκιστη.

Πρόεδρος. Ποῦ τὸ κῆρε λοιπὸν τὸ παιδί;

Καϊμάκης. Μυστήριον!

*
*

Ὁ Ἰωάννης Βελένδζας εἰς τὸ τί ἀπολογεῖσθαι; ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς μὲ τὸ αὐτὸ στερεότυπον· Δὲν ἔχω κἀμίαν εἰδήσιν· προκειμένου δὲ περὶ τοῦ γραμματοσήμου, τοῦ αὐτοῦ γραμματοσήμου ὅπερ ὑπὸ σχῆμα κυλίνδρου, δέματος ἱφμερίδων, παλχοχάρτου περιῆλθε χεῖρας, μασχάλας, ρύμας, πόλεις, πλατείας, εἶπεν ὅτι ἅμα ἔμαθεν εἰς τὴν Πλατείαν Χαλκίδος ἀπὸ τὸν Ἀννίβαν Ἀσημακόπουλον ὅτι ὁ πατήρ καὶ ὁ θεὸς του κατηγοροῦνται ὡς κιβδηλοποιοί, μετέβη μὲ τὸ γραμματόσημον εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπου τοῦ εἰρήχθησαν ἡ μητέρα καὶ ἡ ἀδελφὴ του μὲ τὰ κλάματα, τὸν ἔπιασε κ' αὐτὸν ὁ θυμὸς καὶ τῶριξε σ' τὴ φωτιά καὶ τὸκαψεν. Ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος τρέχει ἀκόμα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἀπὸ ζώνης εἰς ζώνην ἐπικαλούμενος τὸν θάνατον διὰ νὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ τὸ περιπλανώμενον γραμματόσημον ἦτο μᾶλλον τυχερὸν καὶ χάρις εἰς τὰ κλάματα δύο γυναικῶν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ κ. Ἰωάννου Βελένδζα ἀνεπαύθη ἐν πυρί.

Ἐνταῦθα γίνεται διακοπή.

Καλεδάν.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Παρασκευῆς

δημοσιεύομεν τὴν συνέχειαν τῆς ΔΙΚΗΣ

ΒΕΛΕΝΔΖΑ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς

ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γορτυνίας ἐκτίθενται ὄχι μόνον ὀνόματα ἀπεχθῆ, Παλαμῆδαι, Νικολόπουλοι, καὶ Δεληγιάνναι, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνομα λαμπρὸν, ὠραῖον καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτὸ μία καρδία παιδικῆς ἀθωότητος, εἰ, χαρακτηρ ἀδαμάστου φυῆς, εἰς πολιτευόμενος, τοῦ ὁποίου τὸ ἰδεῶδες, ὑπὸ ποικίλους τύπους καὶ μορφάς, εἶναι ἡ ἀνάστασις τοῦ λαοῦ, ἡ ἀδελφοποίησις τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ ἡ ἐξάπλωσις πανταχοῦ τῆς εὐημερίας. Εἶναι ὁ κύριος Θεόδωρος Γ. Κολοκοτρώνης, ὅστις ἂν τυχὸν ἐξύπνα μίαν πρωτὴν ἐκατομμυριοῦχος, τὴν ἐπαύριον θὰ ἔχασματο πάλιν πτωχός, διότι θὰ διένεμε τὸν πλοῦτον εἰς τοὺς φίλους του.

Και φίλος τοῦ κ. Κολοκοτρώνη εἶναι πᾶς ἄνθρωπος. — Ἄ! Γορτύνιοι, δὲν χύνετε ὀλίγην ποίησιν εἰς τὰς βρωμοεκλογάς σας ;

— Ἡ ἀποστολὴ τοῦ δημοσίου, παρακαλῶ ;
— Νὰ καταστρέφῃ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἰδιωτῶν.

Προσέκρουσε, λέγει, εἰς τὸν βράχον ἐνὸς τμηματάρχου ἡ ὠραία ἐπιχείρησις τοῦ ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Δαφνίου· αὐτὸ ἀνέγνωμεν εἰς τινὰς τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, ἐνῷ ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν ὅτι διὰ ν' ἐρχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ συνοικισμοῦ, δὲν ἀπῆτειτο εἰμὴ ἡ ἐκπλήρωσις ὀλίγων τύπων. Τώρα φαίνεται οἱ ἄνθρωποι τοῦ δημοσίου—ἀλλ' οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι ἄνθρωποι ἑαυτῶν—ζητοῦν νὰ μεταβάλλωσι τοὺς τύπους εἰς οὐσίαν. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ φάγητε, διότι περὶ φαγητοῦ βεβαίως θὰ πρόκειται, καθ' ὅσον ἡ θέλησίς σας δὲν δύναται νὰ ὑποκαταστή εἰς νόμους. Μὴ παραξεσχίζετε τὸ πρᾶγμα, κύριοι τμηματάρχαι, διότι ἐστὶ τύπου ὀφθαλμὸς ἐφ' ὑμᾶς. Παύομεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς μετὰ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι ὁ ὅστις δῆποτε αὐτὸς τμηματάρχης δὲν θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπανέλθωμεν.

Νὰ εἶναι ἄρα γε αὐτὸς ὁ ἴδιος Ξενοῦδάκης ὅστις θὰ διορισθῇ βουλευτὴς Ἀδάμαντος ὁ σταθεὶς ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πτωχοκομείου καὶ προσφωνήσας τὸν κ. Ἀνδρέαν Συγγρὸν ὡς εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος ; Τὸν προσεφώνησεν ὡς πτωχός ; Καὶ δὲν ἐπῆλθον νὰ τὸν προσφωνήσῃ, εἰς τὸ σπῆτί του, ἰδιαιτέρως ; Ἐγνωρίζομεν τὸν κ. Ξενοῦδάκην ὡς ἥρωα λίμης τῶν καφενείων καὶ τῶν Συμβουλίων τῶν Ἐταιριῶν, ἀλλ' ὅχι καὶ ὡς δεῦτερον Κώσταν ῥήτορα. Τίποτε δὲν ἀφίνουν ἀμίμητον ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

ἘΞ 29 τυπογραφικῶν φύλλων σύγκειται ὁ περὶ Χαρτοσήμου Κώδεξ (! !) ὃν ἐξέδωκεν ὁ κ. Πλατῆρας. Φρίξον ἤλπε ἡ Δὲ Βάστρε, ὅπερ εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό. Ἀλλὰ δὲν ἔκαμε καλὰ νὰ τὸν ἐκδώσῃ τώρα, ἔπρεπε νὰ περιμένῃ καὶ τί θὰ προσέθετον εἰς αὐτὸν οἱ νέοι νομοθέται μας Ξενοῦδάκης, Πλατούτσας καὶ Παλαμῆδης, τρεῖς ἀκατάσχετοι φύλαροι.

Ὁ κ. Ν. Μακρῆς τοῦ Μεσολογγίου δὲν κατώρθωσε νὰ χωνεύσῃ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συνέλθῃ νέα Βουλὴ χωρὶς τῶν ἀπαραιτήτων φώτων του καὶ λησμονῶν τόσον παρελθόν, ἀφοῦ εἰς τὰς ἄλλας ἐκλογὰς ἐπολέμησε κρυφίως τὸν Λεωνίδαν Δεληγιώργην, τὸν πολεμᾷ τώρα φανερά.

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Παρακαλεῖται ὁ νέος Βύρων νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ τὸ τέλος τοῦ ποιήματός αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ποῦ τρέχει καὶ τὰ δένδρα κουνῶνται. »

Μαχαῖρι.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΙΔΩΝ ΜΟΥ

Προβλέπω ἐν τῇ προσεχεῖ βουλευτικῇ συνόδῳ μὲν καὶ συζητήσεις περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κουμουνδούρου. Κατ'

ἔμεινεν τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ δύναται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἐξῆς. Ἄν ἐπολεμοῦμεν θὰ ἐχάνοντο ἴσως πολλοὶ Ἕλληνες, ἐπειδὴ δὲν ἐπολεμήσαμεν, θὰ χαθῇ ἴσως ἡ Ἑλλάς.

Αἱ σατυρικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐνίοτε ἐσχισμέναι, αἱ σπουδαῖαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ ξέσχισμα.

Παρετήρησα, ὅτι κατὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν δικηγόρων οἱ ἐνορκιοὶ κοιμῶνται ἐνίοτε μακαρίως. Φαίνεται, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοσοῦτον ἡσκήθησαν περὶ τὴν εὐρεσιν τοῦ δικαίου, ὥστε τὸ εὐρίσκουν καὶ μετὰ κλειστὰ ὄμματα.

Οἱ συνδυασμοὶ τῶν βουλευτῶν ὁμοιάζουσι πρὸς συστάσεις κλεπτῶν οἵτινες σύμφωνοι μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος τὰ χαλοῦν εἰς τὸ μοῖρασμα.

Ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις ἡγήθη ἡλιθία σταχυοφορία κατὰ τῆς εὐθύμου καὶ γελώσης ποιήσεως. Παρηγοροῦμαι συλλογιζόμενος, ὅτι εἰς τὰς συναναστροφὰς τὰς παιδράς καὶ γελώσας νεάνιδας κακολογοῦσι αἱ μὴ δυνάμεναι νὰ τὰς μιμηθῶσιν ἐλλείψει ὀδόντων.

Συνέπεσε νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι τὰ γραφεῖα πολλῶν συνδρομητῶν ἐλληνικῶν τινῶν φύλλων, ἰδίᾳ τοῦ φιλάτου Τηλεγράφου, χρησιμεύουσιν ἁπλῶς ὡς ἀποθήκη διαμετακομίσεως ὅπου παραμένουν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀποτέλλεται ἀνέπαφος εἰς ou le roi va à pied.

Ἐν Εὐρώπῃ ἀλάσσω κόμμα σημαίνει μεταβάλλω γνώμην ; ἐν Ἑλλάδι νυμφεύομαι δευτέραν γυναῖκα χάριν δευτέρας προικός.

Διατὶ τότε κατὰ μίμησιν τῆς ἐκκλησίας μὴ δεχομένης πλείονας τῶν τριῶν γάμων νὰ μὴ ψηφίζεται νόμος ἀπαγορεύων εἰς τὸν βουλευτὴν νὰ μεταβάλλῃ κόμμα πλέον ἢ τρεῖς ;

Πολλὰς μέχρι τοῦδε τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος παρεσκευάσθη ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ θεάτρου τῆς Ἀνατολῆς ὅπως παραστήσῃ τὸ μέγα τοῦ δράμα καὶ πάντοτε ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐμπόδιζε δίκην Ἀστυνομίας. Λησμονεῖ ὅμως ὅτι, ὅταν ἡ Ἀστυνομία ἀπαγορεύει τὴν παράστασιν ἔργου τινος, παριστάνεται συνήθως ἐν οἰκογενειακῇ κύκλῳ.

Ὅπως βαίνουνσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα τὸ περίφημον : Cherchez la femme θ' ἀντικαταστή ποτε ἐν Ἑλλάδι, τουλάχιστον ὁσάκις διαπράττεται κλοπὴ τις, διὰ τοῦ : Cherchez le Ministre.

Ἀποδημητῆς.